

Úvod ▶ Články ▶ Vývoj lidského jedince aneb všichni jsme děti boží

Vývoj lidského jedince aneb všichni jsme děti boží

Hodnocení uživatelů: 0 / 5

Hodnoťte prosím

Volby 5

Hodnotit

Začneme příkladem, který nám pomůže lépe pochopit následující informace.

Představme si, že jsme žáci první třídy, kde završením školního roku je naučit se počítat do deseti.

My jsme aktivní a tak se naučíme již i malou násobilku, která se učí třeba ve třetí třídě. Jdeme ze školy a vidíme, jak třeták sedí na lavičce a zápasí s násobilkou. Nedá nám to a spočítáme mu to a vysvětlíme, v čem je problém.

Tento modelový příklad nám ukazuje dvě různé věci:

- naše mimořádné vědomosti, které od nás nikdo nepožadoval nám umožnili pomoci třetákovi
- pomohli jsme někomu jinému

V souhrnu jsme vyprodukovali určité kvantum pozitivní energie, která byla nad rámec našich povinností. (Kdybychom neuměli malou násobilku – nemohli bychom pomoci a tudíž bychom nevytvořili nic – prostě bychom okolo prošli, aniž by se co stalo.)

Když už budeme ve třetí třídě, a pomůžeme třetákovi, což je naše povinnost, kterou si takto splníme, čili je to stav nula (věděli jsme co, máme dělat a splnili to).

V opačném případě, čili nepomůžeme třetákovi, přesto že víme, že máme pomoci – vyprodukujeme určité kvantum negativní energie ve vztahu k naší osobě. (Věděli jsme, že máme ... a přesto jsme to odmítli udělat – samozřejmě to neplatí pro případy kdy jsme povinni se bránit).

Prosíme, velice pečlivě si tuto část přečtěme, aby nám byly naprosto jasné rozdíly ve výsledné energii ve vztahu k naší osobě.

Nyní se přesuneme do reálného života (relativně vzato).

Každý z nás dělá chyby (jsou sice mezi námi takoví, kteří si myslí, že ne, ale to jsou buď nešťastníci nebo bohové – pravděpodobnější je první varianta.) Každá chyba je ve vztahu k naší osobě projevoována jako negativní energie (samozřejmě to platí pro případ, kdy víme, že jsme porušili nějaké pravidlo – obvykle si to buď uvědomíme hned nebo „z ničeho nic“ nám to proběhne myslí.)

Samozřejmě pokud nevíme, nevyprodukujeme tuto negativní energii vůči sobě – (zde je výhoda pořekadla – „blahoslavení prosti duchem...“). Nicméně, kdo by chtěl zůstat pouze v první třídě, když nám malá násobilka usnadní reálný život... A tak i největší ateista tím, že je nějak vychováván v rámci společenského chování si uvědomuje nějaká kritéria (např.

slušného chování). Tak např. pomůže babičce s nákupem, apod. – to je jeho povinnost, čili ve vztahu ke své osobě je energie nulová – ani pozitivní ani negativní.

Pokud babičce nepomůže, přestože si uvědomuje, že by měl (lidově „kašle na to“, protože se mu nechce). Aniž by si to uvědomil vyprodukoval v tomto okamžiku určité množství negativní energie ve vztahu ke své osobě – nesplnil svou povinnost)

Naopak: slyšel v televizi, že mniši v Tibetu meditují, a tak si půjčí knihu o meditaci a vyzkouší si to – v daném okamžiku vyprodukuje ve vztahu ke své osobě pozitivní energii, protože je to něco nad rámec ateisty, čili nad rámec svých povinností vyplývajících z jeho poznání. (Upozorňujeme, že se jedná o toky energie, které jsou různě velké – nelze tento problém vnímat, že když nepomůžu babičce, tak si to vyžehlím např. meditací – je v tom rozdíl ve velikosti energetického toku).

Samozřejmě, čím větší poznání máme, tím nám narůstají povinnosti a možnosti tvorby pozitivní energie ve vztahu k naší osobě jsou stále menší.

Protože jsme lidé (i když u mnohých by se dalo o tom s úspěchem pochybovat.), děláme chyby ať už jsme na různých stupních poznání. Tím dochází k zajímavé a velmi důležité věci.

Stále se zmenšuje možnost tvorby pozitivní energie ve vztahu k vlastní osobě a i když i naše chybovost se zmenšuje (ve vztahu k poznání svých povinností a rozvíjení intuice), je vždy naše chybovost větší než pozitivní složka – máme na mysli získávání energie mimořádnými pozitivními akcemi (např. pomůžeme třetákoví, když jsme v první třídě) – je to dáno tím, že jsme nedokonalí a omylní. Dochází k postupnému nárůstu naší vlastní negativní energie. Je to jen otázka času, kdy tato negativní složka naší energie převáží (záleží na příležitostech tvorby pozitivní energie a samozřejmě i na stupni poznání).

Tak či onak, v určitý den dojde k přelomu a my se dostaneme ve vztahu k vlastní osobě do negativní části energie.

Důležité je, že aniž bychom si to uvědomili, tak dochází ke změně v celkovém toku energie naší osobnosti, což se pak projevuje různě podle stupně poznání (čím vyšší poznání, tím se mění tok energie ve vyšších tělech a na fyzické úrovni nemusí vůbec dojít ke změně).

Obecně platí, že i na nejmenším stupni poznání je vždy zasaženo z pohledu toku energie vyšší tělo. Smyslem a cílem tohoto pravidla v tomto Matrixu je dostat nás pod totální kontrolu, aniž bychom si toho byli vědomi.

A zde nastupuje systém, který využije tohoto momentu a přidělí nám nějakého strážce, který za nás vyrovnává, řekněme, pozitivní složku energie ve vztahu našeho celkového vyvažování energie. Čili např. žijeme v domnění, že tím, že třeba léčíme druhé na základě našich získaných léčitelských schopností a domníváme se, že pořád konáme dobro, což je samozřejmě náš fatální omyl – protože v okamžiku získání léčitelských schopností je to již naše povinnost. (Zdůrazňujeme, že se bavíme o toku energie ve vztahu k naší osobě)

Navenek se nic nemění – to se již o nás stará přidělený strážce, ale patřičné energetické tělo, které se oslabuje našimi chybami se stává vstupní branou pro strážce, a tak, aniž bychom si to uvědomili, stáváme se závislími na systému stále více a více – čili otroky. Ve výjimečných kritických situacích, do kterých se můžeme dostat, se pak díváme např. „kde se to v nás vzalo,,

apod. – zde to strážce většinou na okamžik neuhlídá a námi proběhne v mysli varovný hlas – kde se to v nás vzalo. Ale ihned jsme uklidněni jakýmkoliv pocitem a myšlenkou – to již je prací strážce.

Asi jediná možná věc, která nás může ochránit je vytvářet pozitivní energii, ale jak, když naše poznání je již na takové úrovni, že již je vše naše povinnost.

Zdánlivě bezvýhodná situace má jednoduché řešení.

Musíme se chtít neustále učit, poznávat sama sebe a hlavně neustále zlepšovat své chování.

To je asi jediný pozitivní zdroj energie k naší vlastní osobě, který máme. Ostatně zde platí, ono – „není cesty zpět“. Problém je, že se nelze ani zastavit. To je z našeho pohledu si důležité uvědomit, protože jinak se stáváme stále většími otroky systému místo toho, abychom se osvobodili.

Všichni jsme děti boží, jen jsme zapomněli se podle toho chovat a to je problém, na který systém spoléhá, a tak ti, kteří mají stále větší poznání a neplní danou podmínku (v mnoha případech se strážce snaží jakoby rozvinout schopnosti jedince, ale ten ve skutečnosti stojí). Navenek to vypadá, že je skvělý, dělá pokroky, ale vnitřně k sám sobě stále více upadá.

Je taktéž pravděpodobné, že dle platných zákonů karmy, jsou pak postiženi rodinní příslušníci a např. skvělý léčitel, není schopen pomoci svému blízkému (to je právě ten moment, kdy strážce plní přednostně pravidlo karmy a nevyléčí blízkého), zatímco onen léčitel má stále skvělé výsledky ve vztahu k léčení ostatních lidí. Případně může být nemocen sám se stejným efektem.

Je nám jasné, že tento článek staví „na hlavu“ pojem dobra a zla, ale věříme, že přestože se jedná o těžko stravitelný blábol, že pečlivým pozorováním sebe (hlavně co se nám „honí v hlavě“), sami vypořádáte tuto zákonitost.

Hodně úspěchů při tvorbě pozitivní energie (ve vztahu k vlastní osobě), přejí:

Eva Josef alias BUBULÁCI